

Vere dignum et justum est, æquum et salutäre, nos tibi semper et ubique grätias ägere: Dömine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui Unigéntium tuum, in Cruce pendéntem, láncea mílitis transfígi voluísti: ut apértum Cor, dívínæ largitátis sacrárium, torréntes nobis fúnderet miseratiönis et grätiae: et, quod amóre nostri flagráre numquam déstitit, piis esset réquies et päniténtibus patéret salutis refúgium. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiönibus cumque omni mílítia cæléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, který jsi chtěl, aby tvůj Jednorozený, když visel na kříži, byl proboden kopím vojína, aby otevřené Srdce, svatyně božské štědrosti, vytilo na nás proudy milosrdenství a milosti, a aby ono, jež láskou k nám nikdy nepřestalo planouti, bylo pro zbožné místem pokoje a kajcníkům otvíralo se jako útočiště spásy. A proto s Anděly a Archanďely, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska přejeme chvalozpěvy slávy tvé, bez ustání říkajíce.

Preface o nejsvětějším Srdci Páně

Vere dignum et justum est, æquum et salutäre, nos tibi semper et ubique grätias ägere: Dömine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui Unigéntium tuum, in Cruce pendéntem, láncea mílitis transfígi voluísti: ut apértum Cor, dívínæ largitátis sacrárium, torréntes nobis fúnderet miseratiönis et grätiae: et, quod amóre nostri flagráre numquam déstitit, piis esset réquies et päniténtibus patéret salutis refúgium. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiönibus cumque omni mílítia cæléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, který jsi chtěl, aby tvůj Jednorozený, když visel na kříži, byl proboden kopím vojína, aby otevřené Srdce, svatyně božské štědrosti, vytilo na nás proudy milosrdenství a milosti, a aby ono, jež láskou k nám nikdy nepřestalo planouti, bylo pro zbožné místem pokoje a kajcníkům otvíralo se jako útočiště spásy. A proto s Anděly a Archanďely, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska přejeme chvalozpěvy slávy tvé, bez ustání říkajíce.

Preface o nejsvětějším Srdci Páně

Vere dignum et justum est, æquum et salutäre, nos tibi semper et ubique grätias ägere: Dömine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui Unigéntium tuum, in Cruce pendéntem, láncea mílitis transfígi voluísti: ut apértum Cor, dívínæ largitátis sacrárium, torréntes nobis fúnderet miseratiönis et grätiae: et, quod amóre nostri flagráre numquam déstitit, piis esset réquies et päniténtibus patéret salutis refúgium. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiönibus cumque omni mílítia cæléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, který jsi chtěl, aby tvůj Jednorozený, když visel na kříži, byl proboden kopím vojína, aby otevřené Srdce, svatyně božské štědrosti, vytilo na nás proudy milosrdenství a milosti, a aby ono, jež láskou k nám nikdy nepřestalo planouti, bylo pro zbožné místem pokoje a kajcníkům otvíralo se jako útočiště spásy. A proto s Anděly a Archanďely, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska přejeme chvalozpěvy slávy tvé, bez ustání říkajíce.

Vere dignum et justum est, æquum et salutäre, nos tibi semper et ubique grätias ägere: Dömine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui Unigéntium tuum, in Cruce pendéntem, láncea mílitis transfígi voluísti: ut apértum Cor, dívínæ largitátis sacrárium, torréntes nobis fúnderet miseratiönis et grätiae: et, quod amóre nostri flagráre numquam déstitit, piis esset réquies et päniténtibus patéret salutis refúgium. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiönibus cumque omni mílítia cæléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, který jsi chtěl, aby tvůj Jednorozený, když visel na kříži, byl proboden kopím vojína, aby otevřené Srdce, svatyně božské štědrosti, vytilo na nás proudy milosrdenství a milosti, a aby ono, jež láskou k nám nikdy nepřestalo planouti, bylo pro zbožné místem pokoje a kajcníkům otvíralo se jako útočiště spásy. A proto s Anděly a Archanďely, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska přejeme chvalozpěvy slávy tvé, bez ustání říkajíce.

Preface o nejsvětějším Srdci Páně

Vere dignum et justum est, æquum et salutäre, nos tibi semper et ubique grätias ägere: Dömine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui Unigéntium tuum, in Cruce pendéntem, láncea mílitis transfígi voluísti: ut apértum Cor, dívínæ largitátis sacrárium, torréntes nobis fúnderet miseratiönis et grätiae: et, quod amóre nostri flagráre numquam déstitit, piis esset réquies et päniténtibus patéret salutis refúgium. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiönibus cumque omni mílítia cæléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, který jsi chtěl, aby tvůj Jednorozený, když visel na kříži, byl proboden kopím vojína, aby otevřené Srdce, svatyně božské štědrosti, vytilo na nás proudy milosrdenství a milosti, a aby ono, jež láskou k nám nikdy nepřestalo planouti, bylo pro zbožné místem pokoje a kajcníkům otvíralo se jako útočiště spásy. A proto s Anděly a Archanďely, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska přejeme chvalozpěvy slávy tvé, bez ustání říkajíce.

Preface o nejsvětějším Srdci Páně

Vere dignum et justum est, æquum et salutäre, nos tibi semper et ubique grätias ägere: Dömine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui Unigéntium tuum, in Cruce pendéntem, láncea mílitis transfígi voluísti: ut apértum Cor, dívínæ largitátis sacrárium, torréntes nobis fúnderet miseratiönis et grätiae: et, quod amóre nostri flagráre numquam déstitit, piis esset réquies et päniténtibus patéret salutis refúgium. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiönibus cumque omni mílítia cæléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, který jsi chtěl, aby tvůj Jednorozený, když visel na kříži, byl proboden kopím vojína, aby otevřené Srdce, svatyně božské štědrosti, vytilo na nás proudy milosrdenství a milosti, a aby ono, jež láskou k nám nikdy nepřestalo planouti, bylo pro zbožné místem pokoje a kajcníkům otvíralo se jako útočiště spásy. A proto s Anděly a Archanďely, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska přejeme chvalozpěvy slávy tvé, bez ustání říkajíce.